

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา รวบรวมเก็บข้อมูลเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการรบกวนการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 85 คน โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลให้ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จึงได้รวบรวมและสรุปผลของการดำเนินงานโดยมีประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ และควรนำมาอภิปราย ดังนี้

5.1 สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 85 คน ใช้โทรศัพท์มือถือในการเรียนมากที่สุด ร้อยละ 57.50 รองลงมาคือโน้ตบุ๊ก ร้อยละ 22.50 และน้อยที่สุด คือ คอมพิวเตอร์ (PC) ร้อยละ 8.25 สถานที่ในการเรียน พบว่า มากที่สุดคือ บ้าน ร้อยละ 48.25 รองลงมาคือ หอพัก ร้อยละ 35.25 ระยะเวลาในการเรียนพบว่า มากที่สุดคือ 16-18 ชั่วโมง/สัปดาห์ ร้อยละ 35.25 รองลงมาคือ 16-18 ชั่วโมง/สัปดาห์ ร้อยละ 24.75 ลักษณะในการเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจบ้างและไม่เข้าใจบ้าง ร้อยละ 68.00 และโปรแกรมที่ใช้ในการเรียนออนไลน์มากที่สุดคือ Google meet ร้อยละ 96.50 สอดคล้องกับประกาศของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ได้มีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ On-site และ Online เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายของรัฐบาลที่ได้กำหนดขึ้นมาให้แก่สถานศึกษาทั่วประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์เป็นสถาบันที่เปิดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา จึงนำรูปแบบมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของตนเองคือ ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษาที่ 1/2563 และ 2/2563 ในรูปแบบ On-site และ Online โดยเป็นการจัดการสอน รูปแบบของ On-site คือ การเรียนแบบปกติในชั้นเรียน สลับกับการเรียนในรูปแบบของ Online คือ การเรียนในระบบออนไลน์ผ่านโปรแกรม Google Meet

2. ผลกระทบจากการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ด้านผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อพิจารณาเรียงอันดับค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ มีความยากลำบากในการทำความเข้าใจในการเรียน ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.67) รองลงมาคือ ความเสถียรของสัญญาณอินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.64) และรองลงมาคือ มีความพร้อมของอุปกรณ์และเครื่องมือในการเรียน ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.55) สอดคล้องกับ วิทัศน์ ผักเจริญผล

(2563) ได้ศึกษาความพร้อม ในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ภายใต้สถานการณ์ระบาดไวรัส Covid-19 พบว่า ครูบางส่วนไม่ พร้อมในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ และประเมินว่ามีนักเรียนจำนวนมากที่ไม่สามารถเข้าถึงระบบการเรียนการสอนออนไลน์ได้ (หากใช้จริง) พร้อมเรียกร้องความช่วยเหลือจากโรงเรียน และ รัฐบาล ในการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ อย่างเร่งด่วน รวมถึงการ จัดหาอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและอุปกรณ์สื่อสารสำหรับนักเรียนทุกคน สอดคล้องกับสุริยะใส กตะศิลา (ออนไลน์) พบว่าข้อจำกัดของการเรียนออนไลน์ว่า อาจต้องจ่ายค่าซอฟต์แวร์ที่อัปเดตเพื่อ เข้าถึงโปรแกรมออนไลน์หรือจ่ายเงินเพิ่มเพื่ออัปเดตเป็นอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง หรือต้องพัฒนาทักษะในการใช้แต่ละโปรแกรมตลอดเวลา (technology skills) ตรวจสอบความสงสัยและความเข้าใจของนักศึกษาอาจทำได้ยากกว่าเพราะในห้องเรียนสามารถถามสภาพได้ละเอียดกว่าว่าใครทำหน้ามีนง สงสัย หรืออยากถามแต่ไม่กล้าถาม รวมถึงการสร้างแรงจูงใจ (motivation) ในห้องเรียนปกติ ทำได้ดีกว่า กระตุ้นได้ดีกว่า เพราะเป็นการเผชิญหน้ากันทำให้เห็นสภาพความพร้อมหรือไม่พร้อมของนักศึกษาแต่ละคนได้ละเอียดกว่า สอดคล้องกับสำราญ สมพงศ์ (2561) ที่ได้กล่าวถึงข้อจำกัดของ การเรียนออนไลน์ว่าค่าใช้จ่ายในเทคโนโลยีและการตั้งเวลา : โปรแกรมซอฟต์แวร์และการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของการเรียนออนไลน์ นักเรียนอาจจะต้องเรียนรู้คอมพิวเตอร์และการแก้ไขปัญหาทักษะใหม่ซึ่งอาจต้องใช้เวลา นอกจากนี้ นักศึกษายังอาจจะต้องซื้อซอฟต์แวร์ การปรับปรุงเพื่อให้เข้าถึงโปรแกรมออนไลน์ของพวกเขาหรือจ่ายเพิ่มในการอัปเดตอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงโทษก็คือการที่นักเรียนต้องปรับตารางเวลาของรอบวันที่ครบกำหนดของงานที่มอบหมายซึ่งอาจจะมีปัญหาสำหรับนักเรียนต่างชาติหรือผู้ที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในเขตเวลาเดียวกับที่อาจารย์ ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ : โปรแกรมออนไลน์ให้นักเรียนมีอิสระมากขึ้นซึ่งอาจจะเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนที่ไม่ทราบวิธีจัดการกับมัน นอกจากนี้หลักสูตรออนไลน์ไม่ได้มีอาจารย์กระตุ้นให้คุณอยู่ในงาน ซึ่งหมายความว่านักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตัวเอง และพวกเขาอาจจะเป็นเจ้าของขึ้นไป มันเป็นเรื่องง่ายที่จะตกอยู่เบื้องหลังและไม่ได้รู้สึกมีแรงจูงใจที่จะจับขึ้น ไม่มีเครื่องมือในการสอนในชั้นเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนกับการเรียนรู้ของพวกเขา ก็อาจจะทำให้กระบวนการเรียนรู้ที่ยากขึ้นดังนั้น ในท้ายที่สุดนักเรียนจะต้องเป็นตัวแรงจูงใจที่จะดำเนินการผ่านหลักสูตรและโปรแกรม ของพวกเขาในเวลาที่เหมาะสม และสอดคล้องกับพรเทพ เมืองแมน และคณะ (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ วิทยานิพนธ์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครพบว่าปัญหาในการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนออนไลน์ ได้แก่ อาจารย์ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ และทักษะในการจัดทำบทเรียนออนไลน์ นักศึกษายังไม่มีความพร้อมในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ทั้งทางด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และทักษะในการใช้บทเรียน ออนไลน์บทเรียนออนไลน์

ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อพิจารณา เรียงอันดับค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ รูปแบบในการเรียนการสอนมีความเหมาะสม และการใช้ สื่อประกอบการเรียนการสอนสะดวกขึ้น ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.65) รองลงมาคือ สะดวกในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน ($X = 3.38$, S.D. = 1.09) และรองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการเรียนออนไลน์ ($X = 3.37$, S.D. = 1.10) สอดคล้องกับวิทัศน์ ฝักเจริญผล (2563) ได้ศึกษาความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ภายใต้สถานการณ์ระบาดไวรัส Covid-19 ภายใต้สถานการณ์ระบาด ไวรัส Covid-19 ทำให้ทั่วโลกใช้มาตรการเพิ่มระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) ซึ่งในประเทศไทย ได้ใช้มาตรการปิดสถานที่รวมตัวทางสังคม ซึ่งรวมถึงโรงเรียนทุกแห่งในประเทศไทย เนื่องจากสถานการณ์ระบาดยังคงอยู่ ทำให้ระบบการศึกษาต้องปรับให้การเรียนรู้ของนักเรียนไม่ขาดช่วง (OECD, 2020) การเรียนการสอนออนไลน์จึงได้ถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นทางเลือกหนึ่ง ซึ่งดูเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันที่ทุกคนช่วยกันจำกัดพื้นที่อยู่ในที่พักอาศัย และด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ร่วมกับเทคโนโลยีทางการศึกษาในปัจจุบัน ทำให้หลายฝ่ายเชื่อว่าการจัดการเรียนการสอนออนไลน์สามารถทำได้

ด้านการวัดประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อพิจารณาเรียง อันดับค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ การเรียนออนไลน์ส่งผลกระทบต่อผลการเรียน ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือ ความซื่อสัตย์ในการทำแบบทดสอบออนไลน์ ($X = 3.49$, S.D. = 1.19) และรองลงมาคือ ความได้เปรียบเสียเปรียบการประเมินพฤติกรรมในการเรียนออนไลน์ เช่น การเปิด- ปิดกล้อง ทำท่าง บุคลิกภาพการนำเสนองาน เป็นต้น ($X = 3.45$, S.D. = 1.06) สอดคล้องกับ สุวัฒน์ บันลือ (2559) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่เหมาะสมสำหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พบว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ออนไลน์ และกลุ่มที่เรียนในชั้นเรียนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้นแสดงว่าการเรียนการสอนออนไลน์สามารถก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้เท่ากับการเรียนในชั้นเรียนแบบปกติ และสอดคล้องกับสุริยะใส กตะศิลา (ออนไลน์) กล่าวถึง ข้อจำกัดของการเรียนออนไลน์ ต้องเข้มงวด เช่น ต้องเปิดกล้องสดๆ ตลอดเวลา เพราะอาจมีบ้างที่นักศึกษาปิดกล้อง ไขว่รูปรูปร่างแล้วหนีไปทำอย่างอื่นหรือไม่ตั้งใจเรียน การพัฒนาความสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนประสบการณ์โดยตรง กับอาจารย์และเพื่อนๆ นักศึกษาทำได้ยากกว่า

3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผลกระทบจากการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าข้อเสนอแนะที่มีความถี่สูงสุดคือ กลับมาเรียนแบบ Onsite 100 เปอร์เซ็นต์เหมือนเดิม รองลงมาคือ ความเสถียรของสัญญาณอินเทอร์เน็ต รองลงมาคือ การควบคุมตนเองขณะเรียน อาจจะเนื่องมาจากบริบทของรายวิชาของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจที่มีลักษณะรายวิชาเรียนที่มีความยากง่ายแตกต่างกันออกไปจึง

ส่งผลให้นักศึกษาจึงอยากให้กลับมาเรียนรูปแบบ Onsite แบบ 100 เปอร์เซ็นต์เหมือนเดิม ประกอบกับระบบและความเสถียรของสัญญาณอินเทอร์เน็ตทำให้การเรียนเกิดการติดขัดและไม่ต่อเนื่อง อาจจะส่งผลทำให้รายวิชาที่กำลังเรียนอยู่ไม่เข้าใจในเนื้อหาบทเรียน และเกิดความเบื่อหน่ายในรายวิชานั้นได้

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับการรบกวนจากการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เพื่อให้มหาวิทยาลัยได้ทราบถึงผลกระทบ และเพื่อประกอบการพิจารณาในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ต่อไป ดังข้อเสนอแนะที่ได้นำเสนอ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมควรร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริการสัญญาณอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้กับคณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ให้สามารถเรียนออนไลน์ได้อย่างสะดวกและราบรื่น

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ควรจัดให้มีการอบรมคณาจารย์ ในการใช้โปรแกรม หรือเครื่องมือที่ใช้ในการสอนออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งเทคนิคในการจัดการเรียนการสอนไม่ให้เกิดความยากลำบากในการทำความเข้าใจ เพื่อให้บรรยากาศในห้องเรียนเป็นไปในรูปแบบ Active learning

2. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ควรมีการพัฒนาระบบในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ ให้มีความเสถียรมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งพัฒนาระบบสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมพื้นที่ของมหาวิทยาลัยให้มีความเร็วสูงเท่ากันทุกพื้นที่และให้ชั่วโมงอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาผลกระทบจากการสอนออนไลน์ของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
2. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนออนไลน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
3. ศึกษาแนวทางการปรับตัวของนักศึกษา และคณาจารย์ในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์